

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Ett steg närmare total trådlöshet visar forskning – ingen betydelse för landsbygden säger ”datadoktorn” Nisse Husberg
  - Går vi mot en metropolstat? – YTR:s nätkolumn
  - Den kommunala demokratin knakar i fogarna när skattesatsen inte kan höjas
  - Hur behålla och utveckla serviceverksamheten på små orter? – byn Stenberga en av femton orter som skall ge svar
  - Eran av smidig postgång i åboländska skärgården över – post en dag i veckan upprör
  - Läs även detta: **Framtidsvisioner om Åbolands skärgård blir kortfilmer*
*Landsbygds-rådslaget i Syd-Österbotten närmar sig – anmälan hinner ännu göras
*Behöver vi landsbygden? – nationellt seminarium hålls i Joensuu **Vindarna bär till Vasa i mars för vindkraftsevenemang* **Uppdaterad guide för föreningarnas ekonomiärenden*
-

Cit: ***”Vindkraften är inte att räkna med när ”isprinsessan kommer vandrande över isen”.***

Miljöfilosofen Hans Rosing som anser att tack vare kärnkraften och stenkolet har vi ändå värme, ljus och industriproduktion när ”midvinternattens köld är hård”. Rosing motsätter sig inte vindkraft i ur miljösynvinkel redan förstörda hamn- och industriområden eller längs motorvägarna, men nog om man bygger nära nationalparker, i områden med sommarstugebebyggelse, i natursköna områden med rikt fågelliv, speciellt stora rovfåglar, och i områden viktiga för fisket (Vasabladet 4.1.2011).

”Det är uppenbart att Finlands primära förnybara energireserv ligger i skog och biomassa.”

Ekonomien och busstrafikanten, vasabon Peter Söderqvist om att Danmark som vindkraftsförebild har 42 gånger mera kust per kvadratkilometer än Finland och en överlägsen kostnadsfördel i form av kortare distributionsväg. medan vårt lands skogsareal är ca 43 gånger större än Danmarks (Vasabladet 29.12.2010).

”Glesbygdens människor ropar inte ständigt på hjälp av samhället. Man reder sig själv. Men inte ens de klarar sig utan postgång.”

Chefredaktör Torbjörn Kevin om den nedbantade postutdelningen i åboländska skärgården (Åbo Underrättelser 8.1).

ETT STEG NÄRMARE TOTAL TRÅDLÖSHET VISAR FORSKNING – INGEN BETYDELSE FÖR LANDSBYGDEN SÄGER ”DATADOKTORN” NISSE HUSBERG

Forskare på Kungliga Tekniska Högskolan (KTH) och Göteborgs universitet, som lett ett internationellt samarbete med amerikanska och italienska forskare, har för första gången experimentellt visat att två typer av magnetiska vågor kan skapas i en spintronisk oscillator. Detta är ett steg närmare datorer som är betydligt mer avancerade och mindre än idag och som öppnar för nya möjligheter inom trådlös kommunikation. De två typerna av magnetiska vågor som man lyckats framställa, s.k. spinnvågor, går under namnen propagerande (eller utbredande) och lokaliserad spinnvåg. Den förstnämnda sprids som ringar på vattnet ut från nanokontakten, medan den lokaliserade är fasthållen i området där strömmen flödar. Enligt Stefano Bonetti, nydisputerad doktor på avdelningen för materialfysik på KTH och en av forskarna som varit delaktig i samarbetet, kan detta i framtiden innebära att man slipper en del ledningar på kretskort. Istället kan informationen skickas trådlöst, vilket öppnar för möjligheten att skapa betydligt mer avancerad elektronisk utrustning än de som finns idag. Bredden på datakanalen blir enorm, vilket gör att slutkonsumenter i framtiden skulle kunna ha utrustning med sådana här höghastighetskanaler hemma, t.ex. för att slippa kablar och trådlöst kunna sända filmer från Blu-ray-spelaren till ett antal teveapparater med HD. Genom forskningen har man visat något som inte bevisats tidigare – att det finns två typer av spinnvågor. Att kunna förstå detaljerna runt hur spinnvågor fungerar, är viktigt av en rad olika skäl, bl.a. för att kunna forska vidare på området och för att kunna skapa faktiska tillämpningar. *Uppgifterna är från KTH:s hemsida och finns med länk till arbetet på Physical Review Letters webbplats under adress <http://www.kth.se/aktuellt/ett-steg-narmare-total-tradloshet-1.74758>.*

Teknologie doktorn i datateknik Nisse Husberg kommenterar texten med att säga, att i fråga om "trådlösheten" så är nyckelordet HEMMA. Det är alltså fråga om att skapa en mängd kanaler med hjälp av "spinnvågor". Men det är fråga om mycket korta distanser, så den tekniken har ingen betydelse för landsbygden där avstånden inte är metrar utan kilometer. Som jag många gånger påpekat, så är "trådlös" teknik närmast "sladdlös", d.v.s. den fungerar bra bara på riktigt kort håll (i stället för en sladd). Närmaste tillämpningen är väl inom kretskort, d.v.s. det är fråga om millimetrar eller ännu kortare sträckor. Med OAM (skruvade vågor) kan man öka antalet kanaler, men tillsvidare är vi långt ifrån tillämpningar över långa avstånd. Problemet är som vanligt störningar och distorsion.

GÅR VI MOT EN METROPOLSTAT? – YTR:s NÄTKOLUMN

De prominenta forskarna i statsförändring har gjort ytterligare en viktig iakttagelse, nämligen att man i regionutvecklingsdiskussioner ofta presenterar kreativitetens kultur som en egenskap hos just metropolliknande omgivningar. Det kommer inte som någon överraskning, eftersom framgångshistorier från Silicon Valley till Boulder som har benchmarkats i världen ständigt underblåser idealet om hur produktiva starkt interaktiva kreativitetssamhällen är (Pekka Himanens fantasi om Tusby träsk inte att förglömma). Men i dessa samtal glömmar man ofta att grundstenarna i sådana lyckoländer är kulturell mångfald och tolerans. Med tanke på detta kan man fråga sig: Hur nära är man i dagens Finland eller i huvudstadsregionen att dessa värderingar skall omsättas i praktiken? Visst är det en oroväckande tanke, om man enögt började tillämpa koncentrationstänkandet också i utvecklingen av de finländska kreativa branscherna. Kreativitet och framgångshistorier har en tendens att dyka upp i osannolika, absurda och oplanerade sammanhang. En stat av Finlands storlek bör inte glömma en decentraliserad utvecklingsmodell för att nå succé i den globala konkurrensen, vilket betyder att man måste ta i beaktande framgångspotentialen hos såväl små stadscentrum och landbygdsregioner, som kompetenscentrum skapade under statlig styrning. Skribenten Antti Huntus tror starkt på den finländska kreativitetens särart som omfattar såväl aha-upplevelser i

små avlägsna verkstäder och innovationer skapade med ren sisu i vildmarken, som teamupptäckter i ett businessorienterat ubiksamhälle. Likaså tror han på uppkomsten av mångkulturella gemenskaper som berikas av varandra utanför de egentliga kärnområdena. Annars skulle vårt land, med bara ett enda klenvuxet metropolområde, inte ha mycket att ge bland de 78 motsvarande centren i OECD-länderna. Med metropolpratet kan Finland, som enligt tysk statistik bara har storstäder, göra sig till åtlöje inför resten av världen. Riksdagsvalet om några månader ger i alla fall en fräsch möjlighet att se över regionalpolitiken. Själv hoppas Huntus hitta en kandidat som med hjälp av något annat än skrämselfscenarier kan förklara varför vi borde ge upp en balanserad regionutveckling. *Texten "Mot en metropolstat?" för januari månads nätkolumn har således skrivits av Antti Huntus. Han är koordinator för Nätverket för kreativa branscher. På Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) webbplats finns hela texten att läsas under adressen http://www.landsbygdspolitik.fi/sv/information/natkolumner/mot_en_metropolstat.html. Den fullständiga texten på finska, som är längre, kan läsas i sin helhet under adressen http://www.maaseutupolitiikka.fi/tiedotus/verkkokolumnit/kohti_metropolivaltiota.html.*

DEN KOMMUNALA DEMOKRATIN KNAKAR I FOGARNA NÄR SKATTESATSEN INTE KAN HÖJAS

Det centrala i den kommunala demokratin är att invånarna kan besluta om sin näromgivning, men samtidigt försvårar denna rätt de rationella och oundvikliga besluten. Förmögna kommuner bryr sig inte om andra, medan de små försöker hålla kvar sin självständighet. Staten har en bärande roll för att upprätthålla jämlikhet i form av statsandelar, som nästan fördubblats under senaste decenniet. Emellertid har staten ingen formell rösträtt i kommunerna, men den kan skruva åt statsandelarna. Riksdagen igen gör det motvilligt, eftersom majoriteten av riksdagsledamöterna hör till kommunpartiet och allt fler ledamöter på Arkadiabacken kommer från utsatta kommuner. Dessutom föreslår Hetemäkirapporten att samfundsskatten skall lösgöras från kommunerna som en alltför konjunkturkänslig skatt. Intäkterna ersätts med ökat statsbidrag. Antalet kommuner har minskat med drygt hundra under de sex senaste åren och den kommunala demokratin knakar i fogarna när det blir klart att skattesatsen inte kan höjas. Jämlikhetens gränser är nådda när skillnaden mellan den billigaste och dyraste kommunen på fastlandet – Grankulla och Vihanti – är 3 917 euro för ett medelinkomsthushåll, allt enligt skattebetalarnas siffror för år 2011. Det går att köpa tid genom att skärpa fastighetsskatten, men det löser inte problemet, för kommunerna måste börja tänka på strukturer som beaktar närkommunen där det sammanlänkande kulturella arvet kan bli en del av vardagslivet. Regionala enheter skall sköta det administrativa och den övergripande planeringen som har rum för lokalt beslutsfattande. Tyvärr har de krisdrabbade kommunerna inget val, och tiden rinner i väg med accelererande fart. Med tanke på demokratin är det problematiskt att de minsta kommunernas röst blir svagare. Att eftersträva kommuner med minst 20 000-40 000 invånare är ingen lösning, ifall beslutsstrukturen gynnar bara de stora. Staten kommer högst antagligen att tvinga kommunerna till strukturell förändring, eftersom ekonomin inte är hållbar i längden. *"En strukturell ändring måste gälla också beslutsgången så att den beaktar invånarnas rätt till närhet när det gäller tjänster som skapar trygghet och därtill möjliggör effektiv användning av de gemensamma medlen."* Kommunerna är invånarnas samfund och den här idén kan inte utplaceras. *Uppgifterna är från ledaren i senaste veckas onsdagsupplaga (5.1) av Hufvudstadsbladet med chefredaktör Hannu Olkinuora som textförfattare. Texten i sin helhet finns även på tidningens nätupplaga under adressen <http://www.hbl.fi/text/ledare/2011/1/5/w57120.php>.*

HUR BEHÅLLA OCH UTVECKLA SERVICEVERKSAMHETEN PÅ SMÅ ORTER? – BYN STENBERGA EN AV FEMTON ORTER SOM SKALL GE SVAR

Byn Stenberga i Vetlanda kommun är en av femton orter som skall ge svar på frågan hur små orter skall behålla och utveckla sina serviceverksamheter. Det är Riksorganisationen Hela Sverige ska leva (HSSL) som genom projektet *Hållbara lokala servicelösningar* gett Stenberga och de andra orterna uppdraget att ta fram en plan för hur man håller en by levande. *"Vi ska hitta kreativa lösningar för att ge och få en bra service på landsbygden"*, säger Ulrica Segehem, den stenbergabo som leder projektet i byn och vars deltidstjänst finansieras med EU-pengar Att utvidga byns lilla butik, som är navet, med en datorhörna och ytterligare matleveranser är ett av förslagen hittills. Affären överlever genom att förse barn- och äldreomsorgens matsal med mat och genom att köra ut varor till intilliggande byar. Hit kommer byborna inte bara för att handla. Kenneth Andersson kommer också dit för sällskapets skull. En annan stenbergabo, Sven-Olof Löfgren menar att alla måste vara köptrogna i en by på 170 invånare. Förutsättningen för att hålla liv i Stenberga även på kvällstid, är att många är med och gör ideella insatser, t.ex. då bylaget arrangerar pubkväll en gång i månaden för att ordna lite mysiga kvällar i byn. *"En by är beroende av de människor som bor i den. Om det är en sovstad eller en aktiv by, beror på befolkningen"*, säger den som driver byns café Helena Stålhammar. Vidare kan nämnas att byn räddade äldreboendet. För när Vetlanda kommun var på väg att slå igen ortens äldreboende 1985, hittade man istället en då unik lösning – pilotprojektet. Byn Stenberga bildade en ekonomisk förening, och i samarbete med kommunen och landstinget grundades ett nytt äldreboende med boende för äldre och dementa. De delar lokaler med föräldrakooperativet, vilket öppnade två år senare, och håller flera aktiviteter tillsammans. *"Vi gör många roliga saker. Eftersom vi har gemensamma lokaler, blir det ett naturligt möte mellan unga och gamla"*, säger aktivitetsansvariga Inger Eriksson. *Uppgifterna är från tidningen Smålandsnyttis nätupplaga och finns med länkar under adressen http://svt.se/2.33731/1.2258237/en_levande_landsbygd. Info om projektet Hållbara lokala servicelösningar finns på HSSL:s hemsida under adressen <http://www.helasverige.se/kansli/projekt/lokala-serviceloesningar/>.*

ERAN AV SMIDIG POSTGÅNG I ÅBOLÄNDSKA SKÄRGÅRDEN ÖVER – POST EN DAG I VECKAN UPPRÖR

Länge har postutdelningen till de åboländska öarna fungerat smidigt, eftersom redare och besättning har tolkat sitt uppdrag generöst. Man har kastat i land post även då man annars inte skulle ha anlöpt kajen. Den här smidigheten har bottnat i det självklara att den som lever i glesbygdsvardagen har svårt att tillämpa absurditeter, ens då de följer lagen. Ute i den åboländska glesbygden finns företagare och privatpersoner som är sista utpost i en kedja av delegerat "ansvar". Högst uppe har vi riksdagen, de folkvalda som i lagen om posttjänster ger posten rätt att begränsa utdelningen på områden som är "svårtillgängliga". Är man således skattebetalare i skärgården, definieras man som svårtillgänglig och möts av en lag som stipulerar postgång "åtminstone en gång i veckan". Riksdagen brydde sig i tiderna inte om att man genom denna begränsning omöjliggör en levande skärgård. Man är också den instans som förser bland annat förbindelsebåtstrafiken med ekonomiska resurser. Sedan ett antal år tillbaka sköter staten förbindelsebåtstrafiken per upphandling, vilket betyder att staten definierar en minimiservicenivå som företagare får konkurrera om att producera. När staten – idag ELY-centralen – köper upp servicen har man ingen skyldighet att kräva mera av entreprenören än postleverans en dag per vecka, vilket man faktiskt har riksdagens ord på. Vårvintern 2006 möttes i Åboland den tidens parter Sjöfartsverket och posten, som konstaterade att man anlöper hamnar bara då det finns varor eller passagerare. Men personlig smidighet har trots det tryggt en postgång som motsvarar öbornas behov, vilken era det nu verkar vara slut på. Vi har byggt upp ett system där det inte finns någon belöning för att man är smidig. Upphandlaren ELY-centralen har en lag att peka på, och inte ställt större krav, medveten om att det kostar mera. *"Alltså: På öarna bor åbolänningar som ser sin post åka*

förbi – ibland kanske flera gånger. Maximalt kan en postförsändelse åka förbi åtta gånger innan man på den femte dagen av lagen tvingas leverera.” På förbindelsebåtarna finns besättning som ser det absurda men som av pressade entreprenörer inte längre får agera på skärgårdsvis – smidigt. När pressen av minskade resurser blir hård nog, kan tjänstemännen vid de upphandlande skrivborden luta sig mot en entydig lagtext som säger att maximalt 300 hushåll får diskrimineras på detta sätt. Det är inga stora summor som krävs, kanske 40 000 eller 50 000 euro, för att politikerna i praktiken skall leva upp till sina löften om ett land som skall kunna bebos också i den glesbygd som heter skärgård. Uppgifterna är från ledaren i senaste veckas lördagsupplaga (8.1) av Åbo Underrättelser med chefredaktör Torbjörn Kevin som textförfattare. Texten i sin helhet finns även på tidningens nätupplaga under adressen <http://www.abounderrattelser.fi/news/2011/01/sma-summor-stora-principer.html>. Se även text om att Itella och ELY-centralen den här veckan försöker finna en lösning på problemet på <http://www.abounderrattelser.fi/news/2011/01/postlosning-for-skargarden-nasta-vecka.html>. Många familjer som bor på öar i den åboländska skärgården är upprörda över att posttransporterna blev glesare från årsskiftet. Speciellt för de äldre ute på öarna är posten viktig, menar Agneta Jansson på Stenskär i södra Nagu. Hon tror inte att öborna kommer att acceptera att få sin post så sällan som en gång i veckan. Eventuellt leder det här till att öborna börjar sända varor till varandra för att tvinga förbindelsebåten att ta i land med posten. Postlagen säger nämligen, att ifall det inte finns några person- eller varutransporter till öarna längs rutten, kör förbindelsebåten inte heller ut någon post. Uppgifterna (från 10.1) är från YLE:s Internytt och finns på <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=205289>.

LÄS ÄVEN DETTA

Framtidsvisioner om Åbolands skärgård blir kortfilmer

Två olika filmverkstäder har arrangerats i Korpo och på Utö under veckoslutet. En tredje filmverkstad hålls i morgon (11.1) på Houtskär inom ramen för projektet *Archipelago Science Fiction*. Deltagarna uppmanas att dela med sig av sina visioner genom att svara på frågan: Hur föreställer du dig skärgården om 100 år? Enligt Lotta Petronella, som koordinerar filmverkstäderna, så behöver man inte vara realistisk, idéerna får gärna vara hur galna som helst. Deltagarna får även chansen att själva medverka i filmskapandets process, ifall de så önskar. Projektet skall resultera i ett antal kortfilmer om hur skärgården kunde se ut långt in i framtiden. Det är ännu oklart var och hur filmerna spelas in. Men det kommer att ske i mars med premiär i juni. Filmverkstaden på Houtskär äger rum på Skärgårdsfolk högskolan. Projektet markerar också starten på kulturhuvudstadsårets verksamhet i skärgården. Uppgifterna (från 7.1) är från YLE:s Internytt och finns under webbadressen <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=205147>. För mer info se även adressen http://www.turku2011.fi/sv/evenemang/archipelago-science-fiction_sv-0.

Landsbygds-rådslaget i Syd-Österbotten närmar sig – anmälan hinner ännu göras

Det fjärde Landsbygds-rådslaget hålls om en vecka, alltså 17.1 kl. 18-21 på Företagshuset Dynamo i Närpes. Kallade till träffen är landsbygdsaktörer från Syd-Österbotten. Syftet med Landsbygds-rådslagen är att plocka ut de viktigaste problemen i respektive region och komma överens om hur vi skall tackla dem. Arrangör är Svenska Temagruppen inom YTR. Anmälan till Landsbygds-rådslaget i Närpes görs så fort som möjligt till Svensk Byaservice: Kenneth Sundman på tel. 06-320 4151, e-mail kenneth.sundman@studiecentralen.fi, eller Peter Backa på mobil 040 595 0444. Programmet finns på Svensk Byaservice hemsida som länk under adressen <http://www.bya.net/document.asp?id=ziq68tz67e0>. Se även Peter Backas påminnelse under adressen <http://svenskalandbygdsntverket.blogspot.com/> med anledning av att programmet Bambuser kommer att användas under träffen och kan således följas på nätet.

Behöver vi landsbygden? – nationellt seminarium hålls i Joensuu

Under Vändagen 14.2 hålls ett evenemang på Östra Finlands universitet, där man strävar efter att lyfta upp landsbygdspolitiken som ett av riksdagsvalets teman. Man sätter i gång en diskussion som bl.a. fortsätter under Landsbygdsparlamentet, vilket hålls 8.3 i Helsingfors. Under seminariet *Tarvitaanko maaseutua?* dryftar man frågan genom forskningen och näringslivet. Man frågar sig: Vilka är landsbygdens kommande utvecklingstrender och vilken är kyrkans roll? Arrangörer är Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, Finlands ortodoxa kyrka, Östra Finlands universitet, Norra Karelen samt Norra Savolax närings-, trafik- och miljöcentral (ELY), Kommunförbundet, Norra Karelens landskapsförbund, Norra Savolax förbund och Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) temagrupp för glest bebodda områden. *Infot och anmälningsförfarandet (anmälan senast 31.1) finns (på finska) på YTR:s hemsida under http://www.maaseutupolitiikka.fi/tiedotus/uutiset/tarvitaanko_maaseutua.html med länk till själva programmet.*

Vindarna bär till Vasa i mars för vindkraftsevenemang

Finlands strategiska mål att utöka användningen av förnybar energi, erbjuder utmärkta utsikter inom vindkraft. Som hemort för den största energiteknologiska koncentrationen i Norden är då Vasa ett naturligt val för det nyskapande evenemanget *Vaasa Wind Exchange*, som hålls 22.3 i staden. I heldagsprogrammet finns spetskompetens inom alla områden som anknyter till vindkraft representerade. Man kommer att ha möjlighet att diskutera de mest aktuella vindkraftsfrågorna med kolleger, experter, potentiella affärspartner och myndigheter. Centrala teman under evenemanget är planläggning och tillståndsprövning, affärsmöjligheter i Finland, samt nätverkande i produktionskedjan. *Mer förhandsinformation finns på Vasaregionens Utveckling Ab VASEK:s hemsida under adressen <http://www.vasek.fi/vaasa-wind-exchange-i-mars/>.*

Uppdaterad guide för föreningarnas ekonomiärenden

Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) har uppdaterat guiden *Yhtälö - Yhdistyksen talous ja verotus. Mitä pienessä yhdistyksessä pitäisi osata?* som tar upp den lilla föreningens vardagliga ekonomi- och skatteärenden. Guiden är nu tillgänglig i en uppdaterad (14.12.2010) version, som beaktat de förändringar, vilka gjorts i föreningslagen i början av september 2010. Genom förändringarna har föreningens medlemmar nu, under vissa förutsättningar, möjlighet att delta i föreningens möten postledes eller användande av elektroniska förbindelser. I guiden hittar man även information om verksamhetsgranskningen, vilken genom den färskta lagförändringen underlättar för de små föreningarnas revisionsförfarande. Guiden, som igen uppdaterats, finns bara i elektronisk version. Den kan fritt användas av alla med intresse för ämnet. Guidens skribent Paula Pylkkänen och YTR:s temagrupp för medborgarorganisationer ordnar även utbildning inom ämnet för föreningarna. *Uppgifterna (på finska) finns under adressen [http://www.maaseutupolitiikka.fi/tiedotus/uutiset/yhtalooapas - apua yhdistysten talousohjeisiin.html](http://www.maaseutupolitiikka.fi/tiedotus/uutiset/yhtalooapas-apua-yhdistysten-talousohjeisiin.html), medan guiden kan läsas på adressen <http://www.maaseutupolitiikka.fi/files/844/Yhtalo.pdf>.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala

organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.